

ע"פ 49588/11/21 - אלעזר זירקייב נגד המוביל ז'ק יולזרי רמלה בע"מ

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 49588-11-21

ניתן ביום 08 דצמבר 2021

המערער

אלעזר זירקייב

המשיבה

-
המוביל ז'ק יולזרי רמלה בע"מ
בשם המבקש - עוה"ד מוטי-מרדכי דזנה
בשם המשיבה - עוה"ד עמיר ליבוביץ

פסק דין

הנשיאה ורדה וירט-ליבנה

1. לפניי ערעור על החלטת בית הדין האזורי לעבודה תל אביב [השופטת יפית מזרחי-לוי, סע"ש (ת"א) 9026-12-18 מיום 10.11.2021] שלא לפסול עצמה מלדון בהליך.

הרקע לערעור

2. המערער הועסק כנהג אוטובוס ציבורי זעיר אצל המשיבה החל מחודש ינואר 2015 עד לחודש פברואר 2018. לאחר סיום העסקתו פנה המערער ביום 4.12.2018 לבית הדין קמא, ותבע זכויות סוציאליות המגיעות לו לטענתו על התקופה בה הועסק בסך 69,570 ₪, הכוללים הפרשי שכר, פרמיות, אש"ל ופיצויי פיטורים.

3. ביום 6.10.2021 התקיים דיון הוכחות בתיק. בפתח הדיון התקיימה שיחה מוסכמת לפשרה מחוץ לפרוטוקול בין הצדדים (להלן - **השיחה הראשונה**). לטענת בית דין קמא, בשל טעות לא נמסר בפתח השיחה לפרוטוקול כי "**בהסכמת הצדדים התקיימה שיחה לפשרה מחוץ לפרוטוקול**" (סעיף 2 להחלטת בית דין קמא) (להלן - **ההחלטה**), אולם המערער חולק על כך. לטענת המערער, בשיחה זו גילתה השופטת את דעתה, לפיה יש לסגור את התיק בפשרה לפי סעיף 79א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, תמורת סכום של 15,000 ₪ המשקפים את רכיב פיצויי הפיטורים וקניית סיכון ביחס לרכיבים האחרים. בית דין קמא ציין בהחלטתו שמדובר בסכומי מינימום ומקסימום, שחושבו באמצעות ב"כ הצדדים. להצעה זו סירב המערער.

4. בתום דיון ההוכחות בתיק התקיימה שיחה ספונטנית נוספת לפשרה בין הצדדים, אשר גם היא לא נרשמה בפרוטוקול (להלן - **השיחה השנייה**). לדידו של בית הדין קמא, במהלך השיחה השנייה הודיע המערער על נכונותו לסיים את ההליך תמורת סכום של 30,000 ₪, בעוד שהמשיבה הודיעה שתסכים לשלם רק 10,000 ₪ (סעיף 4

להחלטה). לאחר שמיעת הראיות בתיק וטרם הגשת הסיכומים, הציעה השופטת מזרחי-לוי הצעה לפשרה (סעיף 5 להחלטה).

5. המערער חולק על מסכת עובדתית זו, וטוען כי הסכומים שפורטו לעיל הוצגו בשיחה הראשונה ולא השנייה, דהיינו בטרם נשמעו חקירות הצדדים בתיק (סעיף 4 להודעת הערעור). עוד טוען המערער כי במסגרת השיחה השנייה, אימץ למעשה בית דין קמא את עמדת המשיבה, כאשר **"המליץ לצדדים כי הנתבעת תשלם ₪ 10,000 והמערער יסתפק בכך"**. המערער הוסיף וטען שבית דין קמא הבהיר לו שאינו זכאי לתוספות תשלום בגין פרמיה א' כיוון שהחל לעבוד ללא התשלומים האמורים, ובכך ביצע **"קיבול בהתנהגות של שינוי החוזה"** (סעיף 5 להודעת הערעור).

6. נוכח האמור, הגיש המערער בקשה לפסלות השופטת מזרחי-לוי בטענה כי האמירות המיוחסות כאמור לעיל מהוות גילוי דעת וגמירת אומר על תוצאת התיק, באופן המעורר חשש ממשי ממשווא פנים. על יסוד בקשה זו מונח הערעור שבפניי.

בקשת פסלות השופטת בבית הדין האזורי ודחייתה

7. ביום 10.11.2021 דחתה השופטת מזרחי-לוי את הבקשה ובהחלטתה ציינה:

"הצעות הפשרה [...] ניתנו לצדדים כתוצאה מהערכה מושכלת של סיכוני וסיכויי התביעה [...] אין בעצם העלאתה של הצעת ביה"ד במסגרת שיחה מוסכמת לפשרה כדי להצביע כטענת התובע על משווא פנים או גמירות דעת ובוודאי שאינה מצדיקה פסילה לפי הפסיקה [...] התובע טוען כנגד אמירות ביה"ד אותן פירט בסעיף 2 לבקשה. יש לתהות אם מדובר בציטוט מדויק. הדברים אינם זכורים לי. וכאמור מדובר בבקשה שהוגשה 22 יום לאחר הדיון. מעבר לעובדה שיש בהגשת בקשה בחלוף 3 שבועות בנסיבות אלו משום שיהוי, הרי שגם אם נאמרו הדברים באופן שהובאו, הרי שהם הובאו מתוך הערכה על בסיס הדברים שהובאו עד לאותו מועד" (ההדגשות אינן במקור).

הערעור

8. בהודעת הערעור על החלטת בית הדין קמא חזר המערער על נימוקי בקשת הפסלות כפי שנטענו בפני בית דין קמא אשר עיקרם מופנה לדברי השופטת שנאמרו במסגרת שיחת הפשרה המעלים חשש ממשי למשווא פנים המצדיקים את פסילתה.

9. מנגד, המשיבה סבורה כי החלטת השופטת לדחות את בקשת הפסילה נכונה ואין כל עילה להתערבות בהחלטה זו (סעיף 1 לתגובה) שכן **"לא הוכחו קיומן של נסיבות חריגות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשווא פנים"** (סעיף 2 לתגובה); וכן בקשת המערער הוגשה ב"חוסר תום לב, לאחר שהמערער כשל מלהוכיח תביעתו" (סעיף 3 לתגובה) ובשיהוי ניכר.

דין והכרעה

10. לאחר עיון בטענות המערער, בתיק בית הדין האזורי ובכלל החומר שבתיק, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור עמוד 2

להידחות. זאת, מאחר שלא שוכנעתי כי בעניין שבפניי קיימות עילות פסלות שופט מכוח סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט, החל בבית הדין לעבודה מכוח סעיף 39א לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969.

11. משעילת הפסלות מטילה צל כבד על השופט אישית ועל מערכת השפיטה בכלל, יש להביא לשם הוכחת קיומה ראיות משמעותיות [ראו למשל: עפ"ס 44428-02-21 יוסי ביליה - בדק בית בובי ובניו בע"מ (פורסם בנבו, 3.3.2021)]. יודגש כי עילת הפסלות תיבחן באמת מידה אובייקטיבית ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית בכדי לבסס טענה זו [ראו: עפ"ס 57019-01-11 חן - בן עליזה חן ושות', משרד עורכי דין (פורסם בנבו, 21.2.2011) וההפניות שם]. ככלל, חזקה היא כי השופט היושב בדין, מקצועי ומיומן ובידו לבחון את העניינים המובאים בפניו ללא משוא פנים. אף כלל הוא, כי יינתן משקל רב לעמדת השופט הסבור כי אינו מנוע מלישב בדין, וערכאת הערעור לא תתערב בחוות דעתו של השופט הסבור כי בידו לנהל את ההליך באובייקטיביות, אלא במקרים קיצוניים בלבד [ראו: עפ"ס 16943-11-11 חברה ישראלית למובילים בע"מ - אבנר מאירי (26.1.2012) והאסמכתאות שם; עפ"ס 28458-10-11 עמותת אנואר לקידום מעמד האישה - אומיימה מחאמיד (פורסם בנבו, 10.11.2011) והאסמכתאות שם].

12. במקרה הנדון, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטתה של השופטת מזרחי-לוי בבקשת הפסלות. יצוין כי המבחן לקיומה של עילת פסלות עקב התבטאות שהביע שופט בעל-פה או במסגרת החלטה כתובה הוא קיומו של חשש ממשי למשוא פנים [ראו: יגאל מרזל דיני פסלות שופט 194-191 (2006)], כאשר משמעות מבחן זה היא שאין לראות בכל התבטאות לא מוצלחת של שופט היושב בדין כמקימה עילה אובייקטיבית לפסילתו. יודגש כי עמדה לכאורית בלבד שמביע השופט ביחס לתיק הנדון לפניו - אם לצורך קידום פשרה ואם מסיבה אחרת - אינה עילה לפסילתו; ואולם רק במקרים בהם עמדה זו שהביע שופט היושב בדין מקימה חשש ממשי ואובייקטיבי כי דעתו של השופט היושב בדין אינה פתוחה עוד לשינוי ושכנוע בהתאם לראיות ולטענות שיובאו לפניו - קמה עילה לפסילתו [ראו: ע"א 9391-11 תמיר מולקנדוף נ' אמיר וייס (פורסם בנבו, 28.12.2011)].

13. במקרה דנא, מלבד היעדר ביסוס ראיתי לטענותיו של המערער, נראה כי אין בנסיבות העניין כדי ללמד על "נעילת" דעתה של השופטת, וכן אין לראות בהצעתה של השופטת במסגרת שיחה מוסכמת לפשרה בשלב זה של ההליך על בסיס הנתונים החלקיים שבידה כדי ללמד על גמירות דעת או משוא פנים המצדיקות את פסילת השופטת.

14. לפיכך שוכנעתי כי נסיבות העניין אינן באות בגדר המקרים החריגים בהם ערכאת הערעור תתערב בהחלטת השופטת הסבורה שבידה לנהל את ההליך באובייקטיביות, וכן לא מצאתי כי יש בנימוקי בקשת הפסילה כל טעם המצדיק להתערב בכך.

סוף דבר

הערעור נדחה. המערער יישא בהוצאות המשיבה בערעור בסך של 4,000 ש"ח, שישולמו בתוך 30 יום מהיום.

ניתן היום, ד' טבת תשפ"ב (08 דצמבר 2021) בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.